

Een snelle financiële check

De Debt/EBITDA-analyse is er een van 'grote stappen, snel thuis'. Grote bedrijven gebruiken het kengetal om hun prestaties in te schalen en zich met hun concurrenten te meten. De Debt/EBITDA-ratio is robuust, maar steekhoudend. Het laat heel snel zien hoe flexibel een bedrijf is.

Tekst: Frank Hollaar, Flynth

1

WAT GEEFT DE DEBT/EBITDA-RATIO AAN?

De EBITDA staat voor de vrije kasstroom die beschikbaar is om aandeelhouders en financiers en de verplichtingen die met de schulden samenhangen, te betalen. Debt staat voor de schuldenpositie. Het uitdrukken van de schuld ten opzichte van de vrije kasstroom geeft inzicht in hoe snel een bedrijf in staat kan zijn om vanuit de cashflow te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de schulden.

2

WAT IS GEZOND VOOR DE BLOEMBOLLENSECTOR?

In de bloembollensector wordt een Debt/EBITDA-ratio van maximaal 5 bestempeld als 'gezond'. Stel je EBITDA is 1 miljoen euro en je totale schuld is 5 miljoen euro, dan is de verhouding 5:1. Dat betekent dat je in theorie vijf jaar nodig hebt om met de vrije kasstroom de schulden af te lossen. Uiteraard is het puur een indicatie. In werkelijkheid moet je natuurlijk ook rekening houden met de renteverplichtingen gedurende de looptijd, het overeengekomen aflossingsschema en de belasting. Hoe lager de Debt/EBITDA, des te gezonder het bedrijf en des te flexibeler in de toekomst om nieuwe investeringen te doen. Heb je een hoge Debt/EBITDA-ratio, dan is het problematischer om als bedrijf snel te veranderen als bijvoorbeeld de markt, maatschappij of omgeving daarom vraagt.

3

ZEGT DE WINST NIET GENOEG?

Ondernemers gebruiken vaak hun winst of cashflow onderaan de streep als graadmeter voor hun succes. Dat is echter een risico bij een hoge Debt/EBITDA. Je kunt in absolute zin veel winst hebben, met een torenhoge schuld er tegenover. Jouw Debt-EBITDA kan weergeven dat je nog tien jaar nodig hebt om vanuit de kasstroom de schulden af te lossen. Daarmee worden de mogelijkheden voor het aantrekken van nieuwe financieringen voor investeringen aanzienlijk beperkt.

4

HOE HOOG IS DE SCHULDENPOSITIE IN DE BLOEMBOLLENSECTOR?

Ondanks de aangescherpte financieringsvoorwaarden bij banken, komen aflossingsvrije leningen en relatief lage rentestanden in de bloembollensector nog voor. Door de lage financiële lasten is de drempel om er een af te sluiten laag. Gevolg: een bovengemiddeld hoge schuldenpositie in de sector. Dat wil overigens niet zeggen dat bedrijven niet aan hun verplichtingen kunnen voldoen. Als je een lage rente verschuldigd bent en je lost een lening in twintig jaar af, dan kun je een behoorlijk hoge lening hebben en toch aan je verplichtingen voldoen. Maar veel bewegingsvrijheid heb je dan niet.

5

WELKE RISICO'S ZIJN ER UIT HET VERLEDEN?

Veel bloembollenkwekerijen zijn in het verleden met veel vreemd vermogen gefinancierd, deels aflossingsvrij met lange looptijden. Bedrijven konden dan wel voldoen aan hun financiële verplichtingen, maar bleven achter met een ongezond hoge schuldenlast in verhouding tot hun verdien capaciteit. Er werd ook iets te gemakkelijk vanuit gegaan dat de grond wel in waarde zou blijven stijgen en dus een veilig onderpand bood. Door een veranderende markt kan de continuïteit van een bedrijf dan in no-time worden bedreigd. Daarom is het goed om de EBITDA en schulden tegen elkaar af te zetten. Als sector hebben we ons in het verleden teveel gericht op wat een lening ons per jaar kost.

6

HOE ZORGT U VOOR EEN GEZONDE DEBT/EBITDA VERHOUDING?

Om een bedrijf financieel weer wat gezonder te maken, kun je als ondernemer aan verschillende knoppen draaien. Verhoog de cashflow en/of verlaag de schulden door middel van 'off balance financieren'. Het laatste is in enige mate het manipuleren van het probleem, maar hiermee kun je wel je schuldenpositie ten opzichte van je kasstroom verlagen.

Neem voor meer informatie contact op met Frank Hollaar, bedrijfsadviseur, Flynth adviseurs en accountants, tel. 088-236 7491 of Frank.Hollaar@flynth.nl.

Ooit belicht vanuit drie invalshoeken de brede geschiedenis van de bloembollensector:

- Wat gebeurde er 25, 50, 75 of 100 jaar geleden?
- Een bijzonder boek uit de KAVB-bibliotheek.
- Een uitvinding die de sector sterk heeft beïnvloed.

De komende maanden is het weer tulpentijd.

Meer dan 2 miljard tulpen gaan vanuit ons land de wereld in. Maar hoe vanzelfsprekend is dit? Pas een eeuw geleden werden de eerste voorzichtige schreden gezet op het pad van de tulpenbroei.

Tekst: Arie Dwarswaard | Fotografie: René Faas

‘William Copland’ legde fundament tulpenbroei

Kleur in de winter, wie wil dat nou niet? Juist voorjaarsbloeiende bolgewassen lenen zich goed om al in de winter te bloeien. Midden 18e eeuw maakte de Duitse schrijver Grotjan al indruk met een dik boek vol met tips om allerlei bollen in de winter in bloei te trekken. Maar dat was gericht op de huiskamer, en dat zou nog tot zeker eind 19e eeuw duren. De professionele broeierij komt, zeker als het om tulpen gaat in Nederland, pas later van de grond. De eerste aandacht ging uit naar de hyacint, tot de jaren twintig van de 20e eeuw het leiden- de bolgewas. Daar legde Nicolaas Dames in 1910 als eerste een stevig fundament onder de broeierij. Tot die tijd lukte het wel om met Kerstmis hyacinten in bloei te hebben, maar per jaar was het afwachten hoe betrouwbaar de resultaten waren.

OUD SORTIMENT

Bij de tulp duurde het nog vijf jaar voordat er een eerste bericht was te lezen over een echte doorbraak. Tot 1915 was er van enige professionele tulpenbroei in Nederland geen sprake. Op 15 januari 1915 schrijft Chris Eggink uit Voorschoten dat het hem is gelukt om de Darwintulp ‘William Copland’ op 9 januari in volle bloei in de kas te hebben. Hij schrijft dat de tulpen in de maand december bij 21 graden Celsius in de kas hebben gestaan. Wat hij in de zomer en het najaar aan temperatuurbehandelingen heeft gegeven, verzwijgt hij. Eggink wijst de lezer nog op een essentieel aspect: gebruik voor de vroege broei alleen

de dikste bollen. “Laten we de 2e soort bollen nog 1 jaar opplanten en de prijs loonend doen blijven, het komt het artikel en ons ten goede.”

Wat Eggink presteerde, was het vullen van een essentieel gat. Er was wel tulpensortiment dat zich leende voor de vroegste broei rond Kerstmis, maar dat was sterk verouderd: ‘Duc van Tol’ en mutanten waren al lang in cultuur. Ook voor Nieuwjaar was sortiment geschikt, eveneens sterk verouderd. Daarna volgt een periode waarin er eigenlijk geen tulpen zijn te broeien. Zoals Moerlands in 1915 over de tulpenbroei schrijft. “Zelfs in februari konden de vroege Tulpen toen niet, de Hyacinten wel aan matige broeieischen voldoen.” De tulp ‘William Copland’ was een Darwintulp, een relatief nieuwe groep tulpen die in feite de basis zou leggen voor ons huidige tulpensortiment.

Eggink herhaalde de jaren erna zijn experiment en telkens kon hij weer eerder dan

het jaar ervoor ‘William Copland’ in bloei krijgen. Om meer inzicht te krijgen in de te geven temperatuurbehandeling, startte professor Blaauw in Wageningen met meerjarig onderzoek, dat midden jaren twintig tot een goed gefundeerd advies leidde.

Begin jaren dertig was de kennis voldoende opgepikt door de praktijk. Tijd voor leraar Donk van de Rijkstuinbouwschool in Lisse om het boek Het vervroegen van onze voornaamste Bol- en Knolgewassen te schrijven. Daarin staat hij uitgebreid stil bij onder meer de tulp. Het preparatieadvies is in die tijd: vier weken 20°C gevolgd door acht weken 9°C in de cel, daarna opplanten op kisten en inkuilen bij opnieuw zo’n 9°C en wachten tot de spruit 5 tot 10 cm uit de bol is, afhankelijk van het type tulp. Daarna in de kas bij 21°C in bloei trekken. Het boek bevat foto’s uit de praktijk, waaruit blijkt dat in Nederland de broeierij van tulpen vaste grond onder de voeten heeft gekregen. ♦